

Великий революціонер і будівник соціалістичної держави

(До четвертої річниці з дня смерті М. І. Калініна)

Чотири роки тому, 3 червня 1946 року, наш народ зазнав тяжкої втрати: цього дня помер М. І. Калінін, один з засновників і видатних керівників більшовицької партії і радянської держави.

Син тверського селянина, пітерський пролетар, Михайло Іванович Калінін ніби ввібрав у себе сподівання робітників, їх волелюбність, їх невагомну волю до вільного життя, їх ненависть до тиранів. Більше піввіку тому почав М. І. Калінін свою революційну діяльність. П'ятдесят років життя віддав М. І. Калінін боротьбі за визволення трудящих, боротьбі за соціалізм. Разом з Леніном працював він у перших підпільних марксистських гуртках і в «Союзі боротьби за визволення робочого класу», пліч о пліч з Леніном і Сталіним він будував партію більшовиків, створював більшовицьку газету «Правда», брав активну участь у підготовці та здійсненні великої радянської революції.

Після Великої Жовтневої соціалістичної революції Михайло Іванович Калінін обирається петроградським міським головою.

У березні 1919 року, після смерті голови ВІВК Я. М. Свердлов, М. І. Калінін, за пропозицією В. І. Леніна, був поставлений на чолі радянської республіки. Справжнє знання життя робітників і селян, великий організаційський досвід, глибока теоретична підготовка, безмежна відданість справі комунізму—от яким знала партія товариша Калініна, коли йому волею радянського народу був довірений пост керівника верховного органу радянської держави. На цьому посту Михайло Іванович пробув 27 років, здобувши

гарячу любов і пошану всіх народів Радянського Союзу.

Політичний діяч ленінсько-сталінського типу, людина глибокої більшовицької принципності, безмежної вірності партії і народові, гарячий захисник інтересів трудящих, М. І. Калінін був нещадний до ворогів ленінізму, ворогів радянської держави. Меншовики, есери, троцькісти, буржуазні націоналісти—всі і всілякі агенти буржуазії, які намагалися обманними лозунгами, дворунництвом втертися в довіря народу і

до праці. «Любов до праці,— писав він у відомій своїй статті «Про моральний образ нашого народу», є одним з головних елементів комуністичної моральності». Виступаючи з промовою перед учнями старших класів, Михайло Іванович говорив: «У нас у пошані всяка праця. Нема в нас праці нижчого сорту і праці вищого сорту. Справою честі, слави, доблесті й героїзму є в нашій країні і праця каменяра, і праця вченого, і праця двірника, і праця інженера, і праця тесляра, і праця художника, і праця свинарки, і праця артистки, і праця тракториста, і праця агронома, і праця продавця, і праця лікаря і т. д.»

У роки Великої Вітчизняної війни товариш Калінін, буди вже тяжко хворим, продовжував самовіддано працювати на посту керівника верховного органу радянської держави, віддаючи всі сили справі перемоги над німецькими та японськими агресорами. Михайла Івановича бачили і слухали бійці, офіцери та генерали Західного фронту, його бачили і слухали в ці роки трудящі не лише Москви, а й Куйбишева, Калініна, Ярославля, Горького, Іванова, Ленінграда, Баку. Полум'яні патріотичні виступи М. І. Калініна вселяли в нашу армію і народ непохитну впевненість у торжество нашої справедливої справи.

Пам'ять про Михайла Івановича Калініна, про його невтомну боротьбу за свободу і щастя народів нашої країни, за процвітання радянської Батьківщини запалює всіх робітників, селян та інтелігенцію на самовіддану працю в ім'я дальшого зміцнення соціалістичної держави, в ім'я повної перемоги комунізму в СРСР.



збити його з ленінського шляху, зазнали на собі силу нищівних ударів М. І. Калініна. Найближчий соратник Леніна і Сталіна, М. І. Калінін невтомно боровся проти ворогів партії і народу, за торжество ленінізму.

Всебічно освічена людина, глибокий марксист, який жадібно читав з усіх галузей науки й знання, М. І. Калінін все життя багато працював, зневажав ледарство і дармоїдів, любив працю, виховував у народі соціалістичне ставлення

Там, де привільно живеться ледарям

Обабіч дороги, що веде від Іванівки до Остриківки, розкинулися поля артілі ім. Красіна. Ліворуч молодий, хороший, але зарієний по коліна бур'янами колгоспний сад. Окремі дерева густо затягнуті павутиною гусениці. Листя майже зовсім немає. Ближче до Остриківки, за вірозахищеною смугою, теж сади, але належать вони колгоспу «Червоний українець». Видно, що тут робили спробу навести порядок. Міжряддя глибоко зорані тракторним плугом. Повивертали цілі глиби землі, але заволочити забули, просто допомогли суховіям висувати ґрунт.

Праворуч дороги, на чудовій чорноземлі, що тягнеться низиною до річки,—картопляне поле. Місяцями воно вже прополене. Вбогі пожовклі сходи ледь виділяються на загальному жовтому фоні. Як видно, прополка зроблена 2—3 дні тому, бо півметрової довжини стебла буркуну, свиріпи і іншого різнотрав'я щільно застилають поверхню ґрунту.

Ми під'їжджаємо до села. Починаються присадибні ділянки колгоспників. Який різкий контраст. В садах чистенько, дерева попідбілені, немає й признаку гусені. В городках цвіте картопля, зеленіє широколиста ботва буряків, на грядках дорідні куші цибулі, часнику, помідорів, великі букети калусти.

Мій сусідка штовхає мене під бік: «Поглянь, оце і я скажу тобі, догляд. Тут урожай буде». Непогодитися з цим ніяк не можна. Але прикро. Колгоспні городи знаходяться на заливних землях, зорані на зяб, пропололи б їх вчасно, та не раз, а двічі, тричі, як це зроблено на присадибних ділянках, вони б виглядали значно краще, ніж городи особистого користування колгоспників.

А втім, в обох колгоспах надто велике стремління побільше копатися на власних садибах. І недивно, що з 217 чоловік працездатних артілі «Червоний українець» в прополці беруть участь максимум

50—60, а в артілі ім. Красіна з 82—20.

В колгоспі «Червоний українець» появилися навіть нові терміни—працездатний і «працеспособний». Причому до працеспособних відносять всіх, що можуть працювати тільки при наявності в них бажання, яке рідко появляється. Таких десятки. Ось здорова молодниця Олена Живило. Одинока. Має гектар садиби, корову. В себе на городі вже прополола декілька раз, а на колгоспному полі ні разу не вдарила сапою. По оприділенню голови правління тов. Лагоди вона працеспособна, але не працездатна. Бачте, їй сповнилося 44 роки.

Дружина комбайнера Петруня Варвара заявляє: «Мій чоловік заробить. Навіщо гнути спину». Її віднесли до категорії працеспособних, це б то тих, яким не обов'язково працювати в колгоспі. Брат голови Остриківської сільради Козачок Іван з своєю дружиною на роботу не ходять—теж працеспособні.

Десятки ледарів приховуються за спинами чесних колгоспників, користуючись однаковими з ними правами. І прав-



Колгоспники артілі ім. Шевченка (Джунинський район Київської області) старанно доглядають лісонасадження.

На знімку: лісівницька ланка колгоспу провадить обробку міжрядь і розчистку смуги. Ліворуч колгоспний лісівник Антон Сильович МАРУНИЧ.

Фото Ю. Копита.

(Прескляше ПАТАУ).

Дбайливо доглядати за лісополосами

Полезахисні лісонасадження вимагають самого старанного догляду. Для доброго росту їм потрібна волога і світло. Щоб зберегти і нагромадити вологу, лісополоси слід тримати в чистому розпушеному стані. Деревя першого і другого року посадки вимагають п'ятишестиразової прополки. Перша провадиться в кінці квітня, друга і третя—у травні. Цієї вимоги дотримуються в колгоспах ім. Сталіна, ім. Політвідділу та «Гігант».

Але так доглядають лише в незначній частині артілей. В більшості покищо на це мало звертають уваги. Наприклад, в артілі «Червоний українець» на 5-гектарах нової лісосмуги не проведено жодної прополки. Дозрівають бур'яни і в посадках артілі «Червоний партизан». Погано доглядають за майбутніми вартовими врожаїв і в колгоспах ім. Енгельса (голова т. Заєць), ім. Мануїльського (голова т. Гудзенко), ім. Куйбишева (голова т. Хіт-

ров) та інших. А деякі товари правління у зведення прополки вписали площі, де проведено лише рихлення міжрядь.

Ряд керівників артілей меліоративні ланки виконують на інших роботах, риваючи від основної. Голова колгоспу ім. Дзержинського тов. Наталенко не вищує лісомеліораторів з ріллянськими бригадами, а т. Зінченко (артілі ім. Шевченка) лісомеліораторський пройшов спеціальні місячні курси, послав на ремонт комбайна. При цьому слід згадати, що він невидивши жодного вершка лісосмуг, звітує про посадку 10 гектарів. Вище перелічено та інші причини й привели до того, що з 142 гектарів лісосмуг перший раз оброблено 83, другий—39, а третьої прополки приступили тільки одиниці.

Л. ТЕРЕЩЕНКО старший агролісомеліоратор райвідділу сільськогосподарського господарства.

Двоє телят

Від одного отелення В колгоспі «Сталінець» рова Сміла народила двох бичків. В минулому році рова була штучно запліднена племінним биком елітарного Нептуном. Корови і телята почували себе добре.

А. ЖОЛДАК

Слідами неопублікованих листів

Група працівниць В. Токмакського елеватора повідомила листи до редакції про те, що на марку Великотокмацького зерно Григоренко займала діжку кормів на свинарню, годувала ними власних свиней. Крім того, вона обурливо виступала з громадянкою Романенко, яку тримала в себе за хатні бітницю. Григоренко, яка й також на крадіжку примушувала виконувати особисті службові обов'язки свинарнику, а інколи й свинарничку, директор елеватора І. Кін повідомив редакцію, що виведені в листі факти підтвердились. За свідченнями крадіжки фуражу і обурення до громадянки Романенко, Григоренко звинувачувати. Завгоспові заготзерно тов. Григоренку, який, знаючи про подібства, не реагував, внесено сувору догану. Ділянка Романенко вислана з території елеватора.

В. ВАЛЕНТИНОВ.

Редактор В. КАЛІНІН